

Sant Tornem-hi amb la llengua

CARLES DUARTE

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 30.01.09

Mentre el PP, oblidant-se dels problemes reals de la gent, torna a intentar de crear-ne un de nou amb la defensa d'un castellà fictíciament amenaçat, hi ha qui denuncia el risc que el català esdevingui un dialecte del castellà. Pretendre que una llengua i una identitat es mantinguin inalterables és començar a tractar-les com si fossin mortes, convertir-les en relíquies. Si analitzem el lèxic, hi trobarem un gruix d'origen llatí, però també arabismes, germanismes medievals, castellanismes, anglicismes... El català, com totes les llengües de cultura, s'ha enriquit amb aportacions d'altres idiomes. I constantment s'hi incorporen mots nous per a conceptes tècnics i científics acabats d'establir.

Certament cal reclamar, sobretot entre els qui utilitzen la llengua com a eina de treball, un coneixement adequat del gran ventall de recursos que el català posseeix per aconseguir una comunicació precisa, clara, convincent i interessant. Hi ha qui cau en la solució mandrosa de fer servir un castellanisme quan el català disposa d'alternatives pròpies equivalents. Ara bé, cal evitar la temptació d'un resistencialisme lingüístic obsedit per un purisme que es torna absurd si el confrontem amb la mateixa naturalesa complexa i acumulativa del català.

El mateix succeeix amb altres trets caracteritzadors de la identitat catalana, que ha de saber mantenir el seu lligam amb la tradició sense quedar-hi atrapada, perquè ha de poder donar resposta a l'heterogeneïtat de la societat actual. La vitalitat del món casteller és, en aquest sentit, un fenomen exemplar per la capacitat d'integració que

demostra, de la mateixa manera que afavoreixen la cohesió moltes entitats esportives i culturals. Per exemple, el manteniment i la difusió de la sardana no haurien de ser incompatibles amb l'arrelament d'instruments musicals dels països d'on han arribat durant les darreres dècades importants corrents migratoris. En el cas de Catalunya un factor clau a l'hora d'aconseguir un enfortiment del sentit de pertinença és la definició d'un projecte col·lectiu engrescador que aposti per l'educació i la cultura, per una societat avançada en aspectes com la innovació tecnològica i els sistemes de protecció i d'atenció a les persones.

El catalanisme ha de proposar als qui viuen a Catalunya un horitzó compartit que encomani compromís i entusiasme. El darrer número de la revista Cultura, publicada per la Generalitat, tracta d'un tema apassionant: Comunitat cultural i cultura nacional. Els objectius del catalanisme requereixen l'existència d'una realitat nacional sòlida. L'èxit de Catalunya no pot quedar plantejat només en l'àmbit jurídic, sinó que s'ha de plasmar en la formulació d'un model de país que convidi a sumar-s'hi.